

Gözlem Şenliğinin Ardından...

4. Ulusal Gökyüzü Gözlem Şenliği 14-16 Eylül 2001 tarihlerinde, Antalya'daki Saklıkent'te yapıldı. Önceki yıllarda yapılan şenliklerden farklı olarak iki gece üç gün tüm katılımcılarla hep birlikteydik. Gök bilim uzmanlarının ve öğrencilerin değerli yardımları ve katılımcılarımızın yoğun ilgisi sayesinde etkinlik çok eğlenceli geçti. Bu yılki şenliği, sizlere bir Bilim Çocuk Dergisi okurunun aktarmasının daha ilginç olacağını düşündük. Şenlik boyunca diğer arkadaşları gibi merakla bütün bilgileri öğrenmeye çalışan Deniz Mekik, bu konuda bize yardımcı olmayı seve seve kabul etti. İşte Deniz'in gözleriyle 4. Ulusal Gökyüzü Gözlem Şenliği...

4. Ulusal Gökyüzü Gözlem Şenliği'ne amatör gökbilimci olarak Zonguldak'ın Devrek ilçesinden ilk kez katıldım. Gökyüzü Gözlem Şenliği'ne gitme serüvenim Bilim Çocuk Dergisi'nin Temmuz sayısını okuldan almamla başladı. Dergiyi aldıktan sonra, evde incelerken gözümle 4. Gökyüzü Gözlem Şenliği katılım formu takıldı. Babamın bana armağan ettiği teleskopu kullanmak ve gökyüzünü tanımak için büyük bir olanak yakaladığımı düşündüm ve gitmeye karar verdim. Karar vermemle birlikte 14 Eylül'ü ipe çekmeye başladım. Sonunda 14 Eylül gelmişti. Gözlem yapacağımız Antalya Saklıkent'e gitmek için ilk önce Akdeniz Üniversitesi'nin Olbia çarşısında toplandık. Herkesin yüzünde büyük mutluluk ve heyecan vardı. Midibüslerle 2000 m yükseklikteki Saklıkent'e geldik. Orada çadır kampı

yapacağımız için ayrı bir heyecan içindeydim. Babam, kardeşim ve ben çadırımızı kurduk. Bu şenlikteki görevli uzmanlarla tanıştık. Bu uzmanlar çok bilgili ve yardımseverdi.

Akşam olunca ilk bilgileri Ege Üniversitesi Astronomi ve Uzay Bilimleri Bölümü'nden Prof Dr. Zeynel Tunca'dan almaya başladık. Bulduğumuz noktadan kutup yıldızını bularak diğer yıldızları ne kadar kolay gözlemleyeceğimizi öğrendim. Nasıl ki otomobille bir yere giderken karayolları haritasına gerek duyuyorsak, gökyüzünde bir gökcismi bulmak için de bir gökyüzü atlasına gereksinimimiz olduğunu anladım. Bilgilendirmeden sonra ilk gözlemimize başladık. Gökyüzüne ilk baktığımda yanımdaki uzmanların yardımıyla yıldızların çeşitli desenler oluşturduklarını gördüm. Atalarımız bu desenleri canlı ve cansız varlıklara benzetmişler. Uzmanların bilgi bombardımanı ve çıplak gözle gökyüzü gözlemi gece yarısına kadar sürdü. Şenlikteki ilk gecemi geçirmek üzere çadırımdaki uyku tulumuma girdim ve gözlerimi yumdum. Güneşin ilk ışınlarının çadırı ısıtmasıyla uyandım. Gece soğuk havaya karşı aldığımız önlemler sayesinde üşümemiştik. Gün boyunca TÜBİTAK Ulusal Gözlemevi'ne gruplar halinde geziler düzenlendi. Bu arada bilgi bombardımanı tüm hızıyla

sürdü.

Teleskopumu uzman Hasan Abi'nin yardımıyla kurdum. Ne kadar çalışır, emek harcarsam o kadar iyi kullanabileceğimi anladım.

Havanın karmaya başlamasıyla birlikte gözlem yerinde hareketlenmeler başladı. Tüm katılımcılar gökyüzündeki yıldızların adlarını büyük bir heyecanla mırıldanıyorlardı. Kartal, Büyük Ayı, Küçük Ayı, Kraliçe, Akrep, Yunus, Ülker gibi takımyıldızların gökyüzündeki yerlerini buldukça katılımcıların sevinç çığlıkları görülmeye değerdi. Günbatımından sonra batıda beliren Mars'a bakmak bir başka zevkti. Geceyarısından sonra doğan Satürn ve Jüpiter'in inanılmaz güzelliğine hayran kaldık. Tek üzüntüm sabaha karşı doğan Venüs'ü uyuyakalmam nedeniyle gözleyemememdi. Gökyüzünü çıplak gözle dikkatli gözlemlediğimizde uyduların hareketini ve kayan yıldızları görmek bir başka güzeldi. Yıldız kayması olarak bilinen olayın atmosfere giren göktaşının yanması olduğunu da öğrendim elbette.

Gözlem

şenliğinde bana bulaşan bir başka virüs de gökyüzü fotoğrafçılığı oldu.

Gök cisimlerinin fotoğraflarını çekmenin sanıldığı kadar zor olmadığını da anladım. Gözlem süresince inanılmaz bilgiler edindim ve çok sayıda gözlemim oldu. Şenliğe katılmayan Bilim Çocuk okurlarını gelecek gözlem şenliğinde yıldızların altında buluşmaya çağırıyorum. Şenlikte emeği geçen herkese teşekkürler...

Deniz Mekik

Merkez İlköğretim Okulu/8-A
Devrek/Zonguldak

Uzaya merakım uzay sonsuz olduğu için. Böyle bir kamp olduğunu okuduğum an gelmek istedim ve en sonunda geldim. Bu bende yeni sorular uyandırdı. Kafamda oluşan bu yeni soruları gidermek için bundan sonra yapılacak şenliklere de gelmek istiyorum. Üstelik burada çok eğlendim.

Arda Can Tekin

Sanırım okula yeni başlamıştım ya da bir yıl önce falandı. İzlediğim uzun metrajlı ilk filmlerden biriydi (çizgi filmler dışında). İşte gökyüzü tutkum o zaman başladı. Filmin anlattığı, ufak bir öyküydü. Öyküde kavuşamayan iki sevgili bir takımyıldız olarak göğe yükseliyordu. Daha sonra ablamın güneş sistemiyle ilgili bir dönem ödevi yapması, işin tuzun biberi oldu. Sonra mitoloji ve takımyıldızların ilişkisini öğrendim ve ben artık bir gökyüzü hayranıydım. Takımyıldızların öykülerini dinlemek, anlatmak ve yıldızları izlemek... Sonra arkadaşım beni aradı ve Saklıkent'teki Gökyüzü Gözlem Şenliği'ne gideceklerini, istersem benim de onlarla birlikte gidebileceğimi söyledi. İşte beklediğim fırsattı. Öykülerini bildiğim o takımyıldızları görebilecektim sonunda. Evrenin harikaları olan yıldızlar gözümün önünde olacaktı. Üstelik ufak bir çadırda kamp kuracaktık. Sonunda geldik şenliğe. Gece, yıldızlar sanki başka bir zamandan çıkmış gibiydiler. Sanırım böyle hissetmemin nedeni, aynı yıldızların eski dönemlerde de izlenmiş olmasıydı. Sert ve aşılmaz kayalara kurulmuş gözlem kuleleri, onca zorlukla açılmış yollar, yıldızlar... Hepsisi bence bir mucizenin eseri.

Burada isimlerini hatırlayamadığım o iki sevgiliyi bulamadım. Ama her gece yıldızlara bakarken hissettiğim şeyler, eminim o iki sevgilinin varlığı ve bildiğim-bilmediğim tüm öykülerin gücüydü. İşte büyülmüş bir ortam ve ben burada o ortamın içindeyim.

Gökçen Gökğöz

Övgü Uluçay

Barış Borekçi

Can Çağlayan